

Commissioned by **Philharmonie Zuidnederland.**

First performance on 24 January 2019 by **Philharmonie Zuidnederland**,
at Muziekgebouw in Eindhoven (NL).

Mario Brunello: Soloist and Conductor.

*Terramaan is a Kurdish word, it means: a deeper version of seeing.
It describes the process of seeing something and reflecting on it profoundly
so that it changes something in you on a spiritual level.*

تیرامان

گهورجیه نام نیستزیمه ... که نه هامسو نیشکمی تبا جندهیتنهو
گهورجیه نام دلپیه ناره که بدمکیه، خوی به مذالی هریا دز اینت.
گهورجیه نام نیشکه له ناسماذا و لیله و نیستاش خزری بیرنه چوتنهو.
گهورجیه نام کلگیه که نهگهر بیته بمر، پره له سیوی نهیتر او.
گهورجیه نام غونچهیه که نهگهر بگشتننهو، پره له باعی نهیتر او.

وهره هاورنی؛ پنکوهه سبزی گهوره چلک گیا بکھن
پره له گولی گیز من، له هناسهی پر غصی گهر داو

بهلام له همو شنیک گهوره هر هاور نم مرندنه ...
که درفهمان دهاتن، بین به گول، بین به همور، بین به ثار
لمسرمان دموستیت ... پر بین له عذری عشق، پر بین له مؤسیقای همتو
کاتیک له جوانی تیز بوین، به میهروه و مک دایکیک پانگمان دهکات:
و هر نمهه بز باوشی من ... و هر نمهه بز باوشی من ... نیتر تمواو

به اختیار عالمی

Terramaan

Magnificent is this planet... that it holds all these rays
Magnificent is this drop of water, which with this smallness, considers itself a child of the sea.
Magnificent is this ray, which is lost in the sky for ages and has not forgotten the sun.
Magnificent is this field that if starts bearing, will be full of invisible apples.
Magnificent is this bud that if starts blossoming, will be full of untold orchards.

Come my friend; let us gaze at the greatness of a blade of grass,
which is full of discrete flowers, sorrowful sighs of the whirlpools.

But the most magnificent of all is death my friend...
that gives us a chance to become flowers, to become clouds, to become water.
It awaits us... to be filled with the fragrances of love and the music of sun.
When we are filled with beauty, it calls us with a motherly kindness:
Come back to my arms...Come back to my arms...it is time

Bachtyar Ali

Terramaan

E' grande, questa stella ... che possa tenere tanta luce
E' grande, questa goccia d'acqua, che tanto piccola sia, si tiene perfino per un bambino del mare.
E' grande, questa luce. Che sia uno straniero per tanto tempo, e pure non ha dimenticato il sole
E' grande, questo prato... che quando cresce, e' pieno di mele invisibili

Vieni amico; vieni affinche' guardiamo insieme la grandezza di un pezzo d'erba,
Che e' pieno di sogni dell'universo, pieno di speranza dell'esistenza.

Ma caro amico, il piu' grande di tutti e' la morte...
che ci da' occasione di essere un fiore, di essere una nuvola, di essere la pioggia..
Ci aspetta ... finche' possiamo sentire il profumo dell'amore,
E quando siamo pieni di bellezza, li' ci chiama finalmente come una cattissima madre:
Torna nelle mie braccia ... torna nelle mie braccia ... e' compiuto

Bachtyar Ali